

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Варна , 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в публично заседание на девети декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател:	Ирена Н. Петкова
Членове:	Наталия П. Неделчева мл.с. Лазар К. Василев
Секретар:	Галина Г. Славова

като разгледа докладваното от Наталия П. Неделчева Въззивно гражданско дело № 20203100503406 по описа за 2020 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 258 ГПК, образувано е по въззивна жалба на „ЕНЕРГО-ПРО Продажби " АД, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ВАРНА ТАУЪРС-Е, бул. „Владислав Варненчик" № 258, ЕИК 104518621, представлявано от Пл.Ст.Ст.,Я.Д.,Г.К. срещу решение №3526/28.07.2020г., постановено по гр.дело №1916/2020г. по описа на Районен съд - гр. Варна, 39-ти състав, с което дружеството е осъдено да заплати на С. Т. С., ЕГН: *****, адрес: гр. Шумен, ул. Спартак №11 сумата от 2140.90 лева, представляваща стойността на начислена и заплатена без правно основание електроенергия за периода от 19.02.2018г. до 18.02.2019г. по фактура №0286737477/13.11.2019г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 13.02.2020г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД, както и направените от ищеца разноси. Според изложеното в жалбата, решението на Районен съд - Варна е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено в разрез с процесуалните и съдопроизводствените правила и събраните в хода на процеса доказателства. Жалбоподателят твърди, че са налице всички предпоставки за извършване на корекция на сметката на ищеца чрез предвидената корекционна процедура. Счита, че е налице правно основание за възникване на вземането му, тъй като процесната сума представлява цена за потребеното в обекта на въззиваемия количество ел. енергия и се дължи на осн. чл. 38, ал.2 от действащите ОУ на ДПЕЕЕМ вр. чл. 200, ал.1 ЗЗД. Излага,

че са налице всички предпоставки като е осъществен правопораждащия състав. Твърди, че при извършване на проверката е изготвен констативен протокол, отговарящ на всички изисквания, който отразява действителното фактическо положение. Твърди, че електрическата енергия е родово определена движима вещ като собствеността върху нея се прехвърля след индивидуализацията - чрез измерване от средството за търговско измерване и преминаването през точката на присъединяване на абоната към електропреносната мрежа. В този смисъл, ако доставената и преминала към консумативните уреди на обекта на ищцата електрическа енергия не може да бъде измерена, то потребителят е усвоил чужда вещ без правно основание, уврежда имуществения интерес на ответното дружество и дължи заплащането на цената на вещта. Засегнато е правото на ответното дружество, установено в чл.200, ал. 1 от ЗЗД, да получи стойността на пренесеното до обекта количество електроенергия. Съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 1 от ЗЗД, предл. първо от ЗЗД купувачът на стока е длъжен да плати цената на вещта, която в конкретния случай вече е получена чрез направената доставка на електрическа енергия. Съобразно ОУ на ДПЕЕ, от които страните са обвързани, потребителят е длъжен да заплаща стойността на използваната в имота електрическа енергия. В случай, че съдът счита разпоредбата на чл. 50 от ПИКЕЕ за неприложима към конкретната хипотеза, моли искът да бъде отхвърлен на основание чл. 183 ЗЗД, доколкото в случая се касае за установено точно количество реално потребена енергия, чието заплащане се дължи от абоната по силата на установена между страните облигация по покупко-продажба на ел. енергия. Счита, че е налице годно правно основание за възникване на вземането му за потребена електрическа енергия на осн. чл. 200, ал.1 ЗЗД вр. чл. 38, ал.2 от действащите ОУ на ДПЕЕЕМ. Твърди, че е спазен редът по констатиране на неточното отчитане на електрическа енергия като всички предпоставки за възникване на правото на ответното дружество да извърши тази законосъобразна процедура са изпълнени. По изложените съображения моли решението да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно, а на негово място постановено друго, с което предявеният иск да бъде отхвърлен изцяло като бъде осъдена ответната страна да му заплати разноски за двете инстанции. В о.с.з. жалбата се поддържа чрез пълномощник.

Въззиваемата страна, чрез депозирания писмен отговор и в писмена молба, представена преди о.с.з. чрез пълномощник излага становище за неоснователност на въззивната жалба. Счита, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно, като не са налице твърдяните от въззивника пороци. Твърди, че процесната сума не се дължи тъй като липсват законови основания за това. Счита, че първоинстанционният съд, след като е анализирал събраните по делото доказателства, е достигнал до правилен извод за основателност на предявения иск. Моли се жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и необоснована, а първоинстанционното решение –потвърдено, както и за присъждане на разноски.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, касаещи предмета на спора, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, предметните предели

на въззивното производство, очертани с жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити, не страда от пороци, поради което съдът я намира за допустима.

В изпълнение на задълженията, вменени му с разпоредбата на чл.269 и чл. 270 ГПК, въззивният съд счита, че решението на ВРС е валидно и допустимо. То съдържа реквизитите по чл.236 от ГПК и е постановено от родово компетентен съд.

Настоящото производство е въззивно, поради което съдът следва да направи свои фактически констатации и правни изводи. След съвкупна преценка на всички събрани по делото доказателства, с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, Варненският окръжен съд приема за установено следното:

Ищецът С. Т. С., ЕГН: ***** предявява срещу „Енерго-Продажби“ АД, със седалище и адрес на управление гр.Варна, Варна Тауърс-Г, бул. „Владислав Варненчик“ №258, иск за осъждане на ответника да му върне сумата от 2140.90 лева, представляваща стойността на начислена и заплатена без правно основание електроенергия за периода от 19.02.2018г. до 18.02.2019г. по фактура №0286737477/13.11.2019г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 13.02.2020г. до окончателното изплащане на сумата. Според изложеното в исковата молба, ищецът е потребител на доставяна от ответника ел. енергия в имот на адрес: гр. Шумен, ул. Спартак № 11, кл. № 1300003926, аб. № 0105309006. Получил уведомление от ответното дружество за извършена контролна проверка на средството за търговско измерване, при която е констатирано неточно измерване на консумирана ел. енергия, поради което на осн. Общите условия на Електроразпределение Север АД е коригирана сметката за използвана ел.енергия, като е начислена сумата от 2140.90 лева. Ищецът твърди, че ответникът е получил без правно основание сумата в размер на 2140.90 лева, която заплатил. Излага, че не са били налице предпоставките за извършване на корекцията, поради липса на нормативно или договорно основание за това. Счита, че към датата на проверката е липсвала правна уредба регламентираща възможността на оператора да извърши корекция на основание ПИКЕЕ. Твърди и нищожност на ОУ на дружеството, регламентиращи извършването на корекцията като неравноправни по см. на чл. 143, т.14 ЗЗП. По изложените съображения моли така предявеният иск да бъде уважен, като му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът “ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ” АД чрез депозирания писмен отговор и в о.с.з. чрез пълномощник излага становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Не оспорва наличието на договорни отношения между страните по доставка на ел. енергия, извършването на проверка на изправността на средството за търговски измерване на посочения от ищеца адрес, както и извършената корекция на количеството потребена ел. енергия в сметката на абоната въз основа на установеното при проверката. Твърди, че процесната сума представлява стойност на реално доставено и потребено количество ел. енергия по отчетени показания на електромера, като корекцията на сметката на абоната е извършена и се дължи на основание чл.

50 ПИКЕЕ вр. чл. 200 ЗЗД и ОУ на ДПЕЕЕМ. Излага, че на 18.02.2019г. в присъствието на абоната е била извършена проверка на обекта на потребление, за която е бил съставен констативен протокол. При съставяне на КП са спазени изискванията на чл.47 ПИКЕЕ. При извършената от БИМ експертиза е констатирано неправомерно въздействие върху СТИ – при софтуерно четене е установена външна намеса в тарифната схема на електромера. Наличие на преминала енергия на тарифа 1.8.3 /011066.7 квтч/, която не е визуализирана на дисплея. Твърди се законосъобразно извършена проверка по замерване на уреда за отчитане на ел.енергия, както и извършено изчисляване на неизмерена или неправилно/неточно измерена енергия в съответствие с чл.38, ал.2 от Общите условия на ДПЕЕЕМ /2007г./ на Електроразпределение Север АД. Електромерът е демонтиран и изпратен за експертиза в БИМ. На обекта е монтиран нов електромер. Въз основа на изготвеното становище за начисляване на ел. енергия, с което така отчетеното количество по скрития регистър е било конкретизирано по размер и период, е издадена фактурата остойностяваща така допълнително начисленото количество енергия. По изложените съображения моли искът да бъде отхвърлен, като му бъдат присъдени сторените по делото съдебно- деловодни разноски.

Съдебният състав, след като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства и съобрази приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните липсва спор, че ищецът е потребител на доставяна от ответното дружество електроенергия за обект на потребление, находящ се в гр. Шумен, ул. Спартак № 11, кл. № 1300003926, аб. № 0105309006.

Безспорно е също, че на 27.01.2020г. ищецът е заплатил на ответното дружество сумата от 2178.37 по фактура №0286737477/13.11.2019г.

От представения констативен протокол №1301551/18.02.2019г. се установява, че на посочената дата е извършена проверка на СТИ отчитащо потреблението в обекта на ищеца. В протокола е отразено, че електромерът е демонтиран от служителите на дружеството, съхранен е в индивидуална опаковка, пломбиран с пломба 287026 и е подменен с нов.

От изготвената метрологична експертиза на БИМ, ГД МИУ, РО Варна /констативен протокол №2608/05.11.2019г./, е видно, че при софтуерно четене е установена намеса в тарифната схема на електромера- наличие на преминала ел. енергия по невизуализирана тарифа- Т3- 011066.7кВтч. Електромерът не съответства на техническите характеристики, не отговаря на изискванията за точност при измерване на електроенергията.

Със становище от 12.11.2019г. е одобрено начисляването на допълнително количество ел. енергия в размер на общо 11 066 квтч. за периода 19.02.2018г. до 18.02.2019г. Корекцията е извършена на основание софтуерен прочит на паметта на СТИ, при което е установено точното количество неотчетена ел. енергия.

Въз основа на това становище по партидата на абоната е била издадена

Фактура №0286737477/13.11.2019г. на стойност 2140.90 лв. с ДДС.

От заключението на СТЕ, изслушано в о.с.з., проведено на 10.07.2020г., се установява, че СТИ е в метрологична годност. Според в.л. в настоящия случай не е извършена корекционна сметка. Наличието на данни, записани в регистър 1.8.3 на електромера се дължи на неправомерно софтуерно вмешателство в програмата за параметризация на измервателния уред и точно в тарифната схема на СТИ. Начисленото количество от 11066 квтч не е от редовен отчет, не е изчислено по методика за корекция на сметка. Липсват доказателства /прочетена информация/ за наличието на показания в регистър 1.8.3 на хартиен носител и точно в коя часова зона е отчетено това количество енергия.

С оглед така установеното от фактическа страна, настоящият състав стигна до следните правни изводи:

От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства се установява, че процесното вземане е възникнало чрез начисляването му като корекция в цената, дължима според ответника за доставена и консумирана от ищеца енергия.

В хипотезата на чл.55, ал.1, т.1 ЗЗД в тежест на ответника е да установи основание, с оглед на което е извършено плащането на спорната сума от страна на ищеца. Източниците на облигационното право могат да бъдат договор, деликт, неоснователно обогатяване, гесция. В настоящия случай между страните не се спори, че е налице сключен договор за покупко-продажба и доставка на ел.енергия. Ответникът претендира, че заплатената сума е пряко възникнало от договора задължение за потребителя в случай на констатирано неправомерно вмешателство върху СТИ.

Съобразно правилата за разпределение на доказателствата тежест в процеса, в тежест на ответника е да установи наличието на основание за извършване на корекцията, че е извършил проверка на електромера на ищеца, при която е установено, че същият не отчита точно потребената електрическа енергия, както и, че проверката е извършена законосъобразно и в съответствие с Общите условия, че е извършил корекция на сметката на абоната и е начислил сумата, предмет на иска, в правилен размер.

С приемането на разпоредба на чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ / с § 83, т. 1, б. „г” от Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката /обнародван в ДВ бр. 54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г./, се въвежда изискване в Общите условия, при които крайният снабдител продава електрическа енергия, да се съдържа ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция по сметка съгласно правилата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ. С оглед на което се налага извода, че с това изменение на ЗЕ е въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиента при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия, ако е изпълнено задължението по чл. 98а, ал. 2, т. 6 и чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ за предвиждане в Общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка и на правила за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия и за извършване на корекция на сметките за предоставената електрическа енергия.

В съдебната практика, постановена след изменението /Решение № 115 от 20.05.2015 г. по гр.д. № 4907/2014 г. на ГК, IV г.о.; Решение № 111 от 17.07.2015 г. по т.д. № 1650/2014 г. на ТК, I т.о.; Решение № 173 от 16.12.2015

г. по т.д.№ 3262/2014 г. на ВКС, ТК, II т.о. и Решение № 203/15.01.2016 г. по т.д.№ 2605/2014 г. I т.о. на ВКС/ се приема, че със ЗИД на Закона за енергетиката (ДВ бр. 54/2012 г.- в сила от 17.07.2012 г.) е въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиент при доказано неточно отчитане на потребената ел.енергия, ако е изпълнил задълженията си по чл. 98а, ал. 2, т. 6 и по чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ, т.е. само при предвиждане в общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента, че има основание за корекция и при налични правила за измерване на количеството /ПИКЕЕ/. Законодателят е вменил изрично в задължение на електроразпределителното дружество да създаде посочените правила за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/ със съответното съдържание на новата законова уредба въведена с изменението на Закона за енергетиката (ДВ бр.54/2012 г. - в сила от 17.07.2012 г.), както съответно и общи условия на договорите с крайния потребител на ел.енергия, предвиждащи ред за уведомяване на клиента при наличие на основание за корекция.

Общозвестно е, че с Решение № 1500 от 06.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2385/2016 г., 5-членен с-в, ПИКЕЕ са отменени, поради допуснати съществени нарушения на процедурата по тяхното приемане, с изключение на чл. 48 - чл. 51. Съгласно чл. 195, ал. 2 от АПК, правните последици, възникнали от подзаконов нормативен акт, който е обявен за нищожен или е отменен като унищожаем, се уреждат служебно от компетентния орган в срок не по-дълъг от три месеца от влизането в сила на съдебното решение. В случая компетентен орган по смисъла на цитираната разпоредба се явява Комисията по енергийно и водно регулиране (КЕВР), която съобразно нормата на чл. 83, ал.1, т.6 от ЗЕ има правомощия да приема правилата за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, както и създаването, поддържането и достъпа до база данни с регистрацията от средствата за търговско измерване. Доколкото към момента на проверката – 18.02.2019г. от Комисията не са били приети нови Правила на мястото на отменените норми, то тя не е изпълнила вмененото □ с нормата на чл. 195, ал. 2 от АПК задължение да уреди последиците от отмяна на подзаконовия нормативен акт. Предвид изложеното следва да се приеме, че липсва приложим материален закон, в съответствие с който да бъдат установявани случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, тъй като с решението на ВАС е отменена включително нормата на чл. 47 от ПИКЕЕ, която определя редът, по който се извършват проверките на СТИ. Липсващата нормативна уредба не може да бъде заместена по аналогия с правни норми съществуващи в други източници на правото, тъй като съгласно чл. 1 от ЗЕ процесните обществени отношения се уреждат именно със специалния закон. Да се приеме обратното на практика означава, както субектите, за които Правилата са създавали права и задължения, така и съдът в производство като настоящото, да заобиколят ефекта на решението на административния съд за преустановяване занапред действието на съответните правни норми поради отричане на юридическата им сила. Следва да се отбележи също, че съгласно чл. 83, ал.2, изр.2 от ЗЕ процесните Правила се приемат от КЕВР, но по предложение на енергийните предприятия. Следователно последните не могат да се ползват от собственото си бездействие да запълнят съществуващата към момента нормативна празнота на обществените отношения като процесното.

Предвид горното и с оглед действието за напред на решението на Петчленния състав на ВАС, съдът приема, че към момента на проверката на средството за търговско измерване- 18.02.2019 г., не е съществувал приложим материален закон за извършването □. Следователно правото на ответника – въззивник да начисли исковата сума въз основа на констатациите от проверката извършена на тази дата следва да се отрече изцяло.

Съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 от Закона за енергетиката /в редакцията и след измененията в ДВ, бр. 38 от 08.05.2018 г./, устройството и експлоатацията на електроенергийната система се осъществява съгласно норми, предвидени в правилата за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително реда и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия или за която има измерени показания в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване, реда и начина за обслужване на средствата за търговско измерване, както и създаването, поддържането и достъпа до регистрираните от тези средства база данни.

След измененията на ЗЕ и отмяната на ПИКЕЕ от 2013 г. КЕВР е издала нови ПИКЕЕ (обн., ДВ, бр. 35 от 30.04.2019 г.), в които вече фигурира ред за преизчисляване на количеството електрическа енергия, за която има измерени показания в невизуализиран регистър /чл. 1, ал. 1, т. 7, чл. 47, ал. 1, чл. 55/. Съответствието им с нормативната уредба тепърва ще подлежи на проверка от компетентните органи.

Доколкото към датата на проверката ПИКЕЕ са отменени, то липсва нормативно уреден ред и предпоставки за извършване на проверка за метрологичната, функционална и техническа изправност на СТИ, както специални изисквания за установяване на случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. Извършените от ответника в тази връзка действия към този момент не са изрично регламентирани, поради което и не са основани на закона. Въпреки, че законовият текст, който предвижда коригирането на сметката по определена методика не е отменен, то след отмяната на ПИКЕЕ, които уреждат процедурата за констатиране на отклоненията в нормалното отчитане, е изключена възможността за прилагането му. Тъй като в този период законодателят не е предвидил друг ред, освен този по ПИКЕЕ, по който да се извърши проверката и коригирането на сметката, то доставчикът няма правомощия да извършва такива действия и извършването им няма юридическа стойност. Този извод се налага и предвид строгата регулация и държавен контрол над енергийния сектор с цел да бъдат защитени потребителите от неправомерни действия на монополистите.

Съгласно чл. 195, ал. 2 АПК, правните последици, възникнали от подзаконов нормативен акт, който е обявен за нищожен или е отменен като унищожаван, се уреждат служебно от компетентния орган в срок не по-дълъг от три месеца от влизането в сила на съдебното решение. В случая компетентен орган по смисъла на цитираната разпоредба се явява Комисията по енергийно и водно регулиране (КЕВР), която съобразно разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ има правомощия да приема правилата за измерване на количеството електрическа енергия. След изтичането на срока по чл. 195, ал. 2 АПК Комисията издаде нови ПИКЕЕ /обн., ДВ, бр. 35 от 30.04.2019 г./, като в § 2 от ПЗР предвиди, че процедурите по преизчисляване на количество електрическа енергия, уведомяване, фактуриране и уреждане на финансовите отношения с клиентите, които са започнали въз основа на констативни протоколи, съставени до влизане в сила на тези правила, се довършват по реда, действал към датата на съставяне на констативния протокол, като в случаите на съставените след 01.07.2018 г. констативни протоколи се взема предвид и действащата прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичния разход на операторите на съответните мрежи, определена от Комисията за енергийно и водно регулиране. Предвид изложеното следва да се приеме, че в настоящия случай, доколкото процесният констативен протокол е съставен след отмяната на приложимите разпоредби от ПИКЕЕ /отм./ и преди влизането в сила на нови Правила, то липсва приложим материален закон, в съответствие с който да бъдат установявани случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена

електрическа енергия, тъй като с решението на ВАС е отменена включително разпоредбата на чл. 47 ПИКЕЕ, която определя редът, по който се извършват проверките на СТИ. Липсващата нормативна уредба не може да бъде заместена по аналогия с правни норми съществуващи в други източници на правото, тъй като съгласно чл. 1 ЗЕ процесните обществени отношения се уреждат именно със специалния закон. Да се приеме обратното на практика означава, както субектите, за които Правилата са създавали права и задължения, така и съдът в производство като настоящото, да заобиколят последиците на решението на административния съд за преустановяване занапред действието на съответните правни норми поради отричане на юридическата им сила.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че към датата на проверката и коригирането на сметката на ищеца за ответника не е съществувало законово основание за това.

С оглед изложените по-горе съображения, настоящият състав намира, че въззивникът не е съумял да докаже осъществяването на релевантните за възникването на вземането предпоставки, а именно, че в качеството си на доставчик е доставил посоченото в справка за корекция количество ел. енергия, което не е отчетено поради неизправност на СТИ, че е извършена проверка изправността на електромера и впоследствие, че е извършена законосъобразна корекция на сметката.

Не се доказват елементите на фактическите състави на останалите източници на облигационното право, поради което съдът прави извод, че въззиваемата страна е заплатила процесната сума без основание.

По изложените съображения съдът приема, че предявеният иск с правно осн. чл. 55, ал.1 ЗЗД е основателен и следва да бъде уважен. В този смисъл основателна е и претенцията за присъждане на законна лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

Поради съвпадане на изводите на настоящата инстанция с тези на ВРС обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна разносните извършени в хода на въззивното производство в размер на 450.00 лв. адвокатско възнаграждение, за които са представени списък и доказателства за плащане. Обективизираното от въззивника възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 от ГПК е несъстоятелно, доколкото същата тази страна, която е направила възражението, сама е оценила високо фактическата и правна сложност на делото като е уговорила и изплатила на своя процесуален представител адвокатско възнаграждение в размер на 900.00 лева с ДДС, а фактическата и правна сложност на делото е еднаква за двете страни в процеса – в този смисъл е и Определение № 3 от 5.01.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 7153/2014 г., IV г. о., ГК.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №3526/28.07.2020г., постановено по гр. д. №1916/2020г. по описа на ВРС, 39-ти състав.

ОСЪЖДА „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ № 258, Варна тауърс-Г ДА ЗАПЛАТИ на С. Т. С., ЕГН: *****, адрес: гр. Шумен, ул. Спартак №11 сумата от 450.00 /четиристотин и петдесет/ лева, представляваща сторени във въззивната инстанция съдебно-деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 5 ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____